Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 39 - 27 SEPTEMBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank



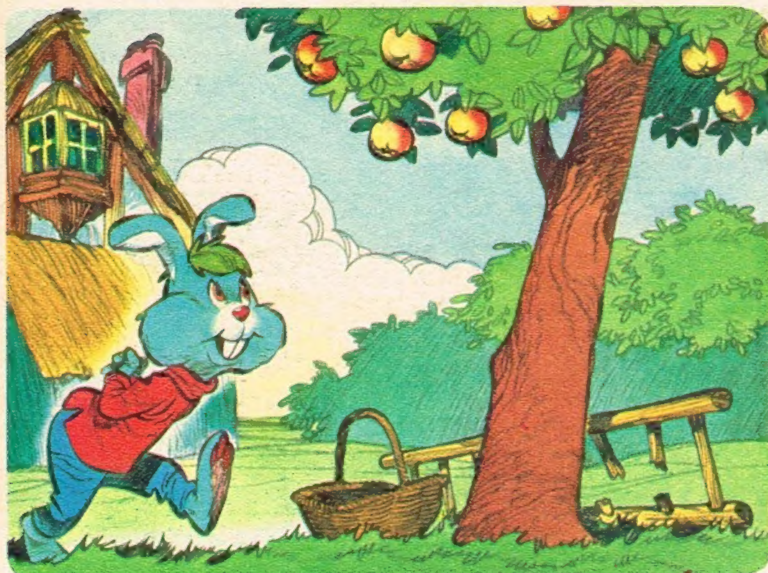
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet:
Een zeeman met een zakje frites,
En twee matroosjes op het dek
Die eten pannekoek met spek!

Kun jij geloven dat Bobo dat allemaal ziet?
Ik denk dat Bobo ons fopt!
Hij heeft ook vier vogels in de tekening verstopt.
Zie je ze?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS



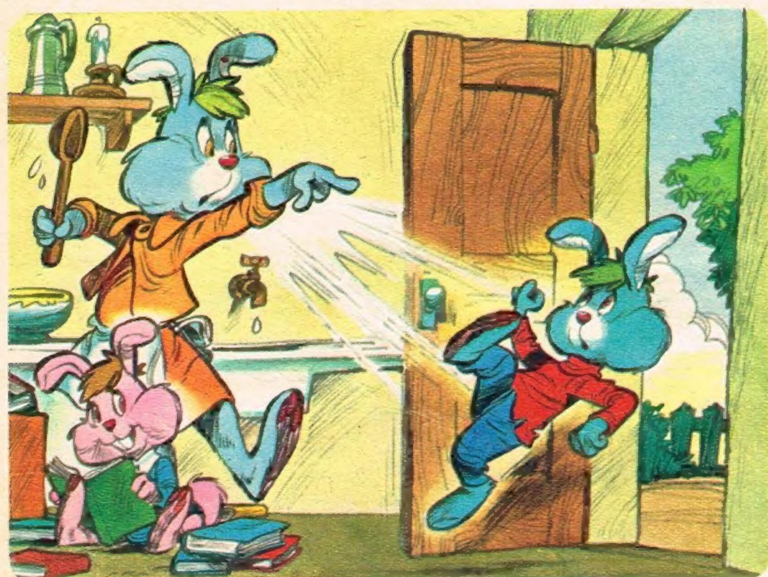
Bobo Konijn en zijn



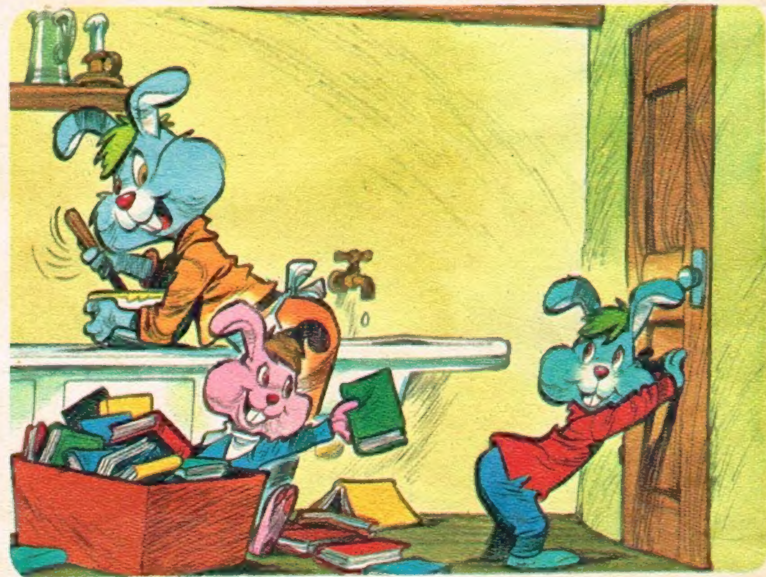
1. „Aha, de appels zijn rijp," zegt Bobo, als hij langs de appelboom loopt. „Dat betekent dat papa straks moet gaan plukken. Maar dat kan ik wel even voor hem doen. Dat is leuk werk." Nee, Bobo, dat had je gedacht! De ladder is gebroken. En die ladder heb je nodig om in de appelboom te klimmen!



2. Bobo keert zich om en gaat naar het huis van tante Deur-Dicht. Het lijkt wel of hij de appeltjes vergeten is. Tante Deur-Dicht wordt altijd reuzeboos, als iemand de deur open laat. Ze heeft een kindje, dat Lees-Voor heet. Lees-Voor maakt altijd alle deuren netjes dicht. Maar of Bobo dat doet?



3. „Wel alle hazepeper!" schreeuwt tante Deur-Dicht, als Bobo de deur wagenwijd openzwaait. „Dicht die deur! Moeten we soms kou vatten, kwajongen?" „O pardon, tante," zegt Bobo. „Lees je me voor?" vraagt Lees-Voor, die met een paar boeken op de vloer zit. Zou Bobo daar wel zin in hebben???



4. „Als je mee naar mijn huis gaat, zal ik het doen," zegt Bobo, terwijl hij de deur dichtmaakt. „Neem al je boeken maar mee, nichtje!" Lees-Voor begint te lachen. Ze heeft heel erg veel boeken. Moet ze die heus allemaal meenemen? „Ja, allemaal," houdt Bobo vol. „Meen je dat?" vraagt tante.



vrolijke familie



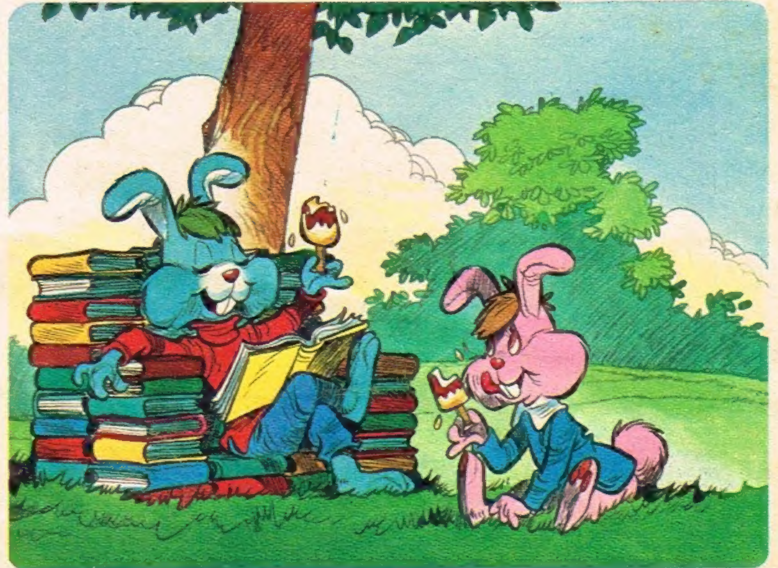
5. Moet je nu toch zien, wat een hoge stapel boeken Bobo draagt! „Die kan je nooit allemaal voorlezen," zegt Lees-Voor. „En als je er niet uit voorleest, heb je er niets aan." „Dat zullen we nog weleens zien," lacht Bobo. „Je kunt met boeken nog meer doen dan lezen alleen. Let maar eens goed op."



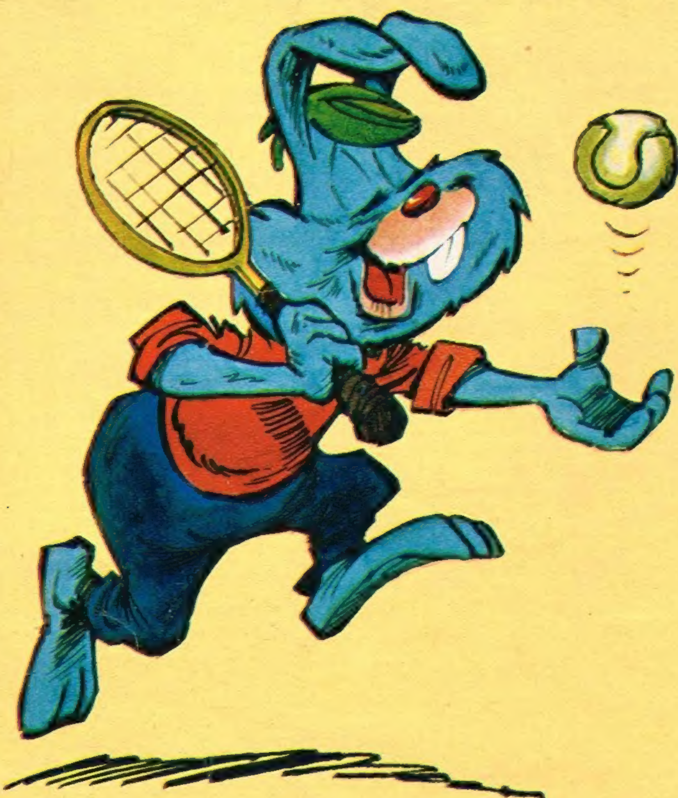
6. Onder de appelboom legt Bobo de boeken in het gras. Heel voorzichtig natuurlijk, want op boeken moet je zuinig zijn. Hij maakt er een trapje van. Hup, hup, hup, hij klimt op het boekentrapje en begint te plukken. Lees-Voor vangt de appels op en legt ze in de mand. Bobo heeft de ladder nu niet nodig.



7. Papa Konijn is geweldig blij, omdat hij geen appels hoeft te plukken. Hij trakteert Bobo en Lees-Voor op een heerlijke ijslolly. De ladder brengt hij naar de timmerman. Die moet snel gemaakt worden. De boeken van Lees-Voor moeten terug naar de boekenkast. Die blijven niet voor trap spelen. Néé!



8. Maar eerst gaat Bobo nu voorlezen. Hij bouwt van de boeken een fijne leunstoel. Ziezo, nu zit hij op zijn gemak. Hij likt nog eens aan zijn ijsje, slaat het boek open en begint te lezen. Straks draagt hij de hele stapel weer naar huis terug. En wat vergeet hij niet? De deur heel vlug dicht te maken!



KONIJNTJE KALLEKOEN

Konijntje Kallekoen
Is tenniskampioen.
Hij won van alle kennissen
Die heel goed konden tennissen:
De hamster en de haas. . .
Konijntje was de baas!
Een ezeltje uit Portugal
Kwam ook eens met zijn tennisbal.
Hij speelde wat hij kon. . .
Konijntje overwon.
Een ijsbeer die het hoorde
Kwam uit het hoge noorden,
Een pinguïn kwam uit Zuidpoolland,
Uit India een olifant.
Konijntje wist het wel:
Hij won van heel het stel.
Toen wilden twee kamelen,
Met Kallekoen gaan spelen.
Ze speelden goed, maar och
Konijntje won het tóch.
Toen kwam er op de tennisbaan
Een tijger met een rokje aan.
Ze waagde ook een kans. . .
Konijntje won met glans!
Maar toen, na al die spelletjes
Vond Kallekoen het welletjes.
Mamaatje riep: ,,Geen malligheid,
Genoeg gespeeld, 't is etenstijd:
Konijntje Kallekoen
Krijgt worteltjes met groen!''

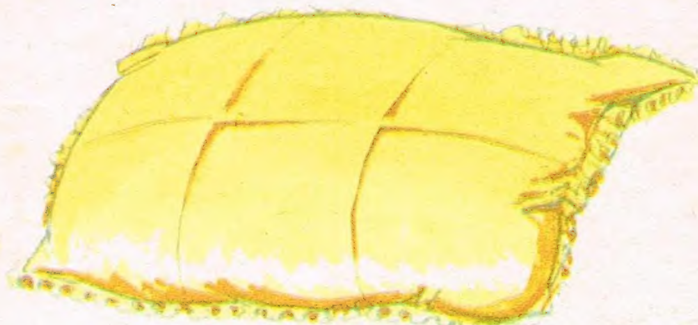
SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Een blad vol plaatjes met letters eronder. Kun je ze lezen? Doe het dan maar. Kun je ze schrijven? Doe het dan netjes!



bed

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



kussen

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



deken

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



lamp

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



beer

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



pim en zijn beer.

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _



OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje





1. Oom Stuntel heeft vandaag reuzegoede zin. Hij krijgt straks twee oude vrienden op de koffie. Kobus en Willem! Nog gauw even de voortuin besproeien, denkt hij. Dan staan mijn bloemen er weer fleurig bij. Neef Heintje mag met hondje Flap een ijsje gaan kopen. Daarom hollen ze zo vrolijk weg.



2. Oom heeft de tuinslang uitgerold en draait de kraan wijd open. Oom vindt het best leuk om de tuin te spuiten. Dat doet hij liever dan schoffelen of harken. Als hij eenmaal bezig is, weet hij niet van ophouden. Hij vergeet er alles bij. Vandaag zelfs de visite van Kobus en Willem. Dat is dom!



3. Vriend Kobus verheugt zich op een lekker kopje koffie. Misschien krijg ik er wel een taartje bij, denkt hij. Maar hij krijgt wat anders. Zo gauw hij om de hoek van het huis komt, krijgt hij een straal water op zijn buik. „Ho, help!" schreeuwt hij. „Is dat een manier om je oude vriend te ontvangen?!"



4. „Neem me niet kwalijk, Kobus," probeert oom Stuntel het nog goed te maken. Maar Kobus is verschrikkelijk kwaad. Hij raast maar door: „Ik dacht dat ik koffie zou krijgen met een taartje. Lelijke snertstuntel, ik ga en ik kom nooit meer terug!" Druipnat en mopperend loopt Kobus weg. Jammer! denkt oom.



5. Maar goed, hij wil zijn beste bui niet door die vervelende Kobus laten bederven. Zo'n ongelukje kan toch iedereen overkomen! Fluitend begint hij het bloemperk te besproeien. Hij hoort door zijn gefluit zijn vriend Willem niet aankomen. „Ha, die Stuntel!" roept Willem. Oom keert zich om en dan...



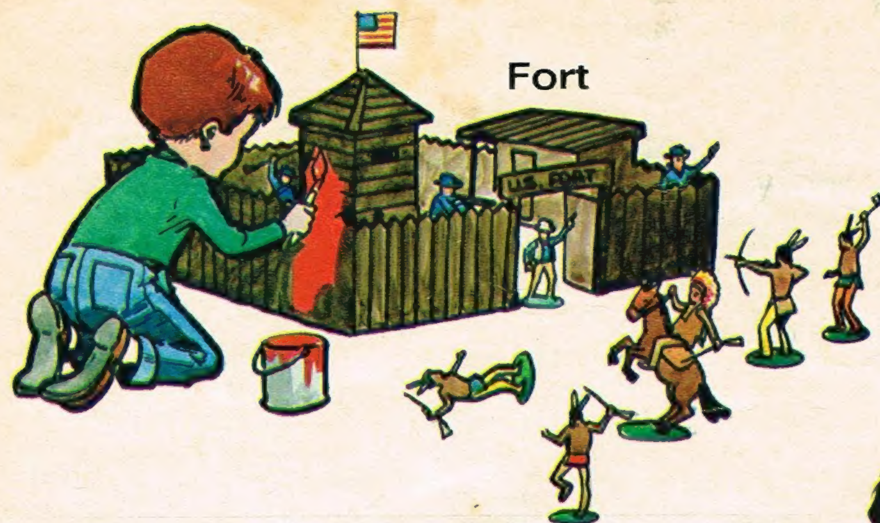
6. Daar krijgt ook Willem de volle laag uit de tuinslang. Schreeuwend springt hij in de lucht. „Ben je nou helemáál!" roept Willem nijdig. „Ik heb mijn beste pak aan. Mijn vrouw heeft het vanmorgen keurig voor me opgeperst. Nou kan ze weer opnieuw beginnen." Oom Stuntel schrikt zich een aap!

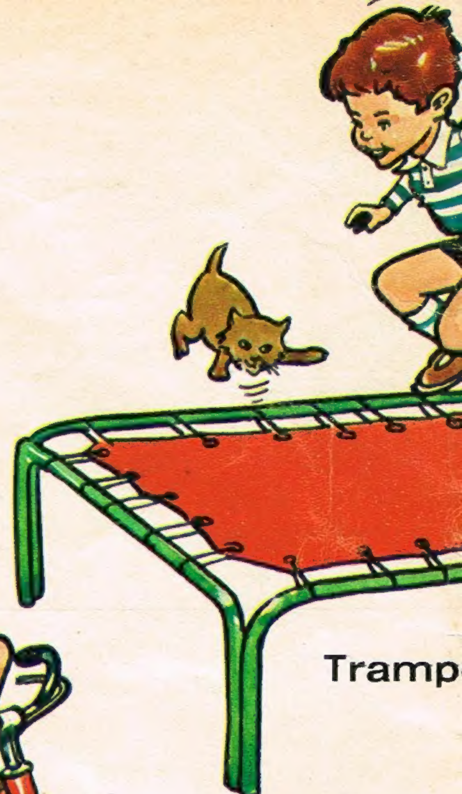


7. „Niet weglopen Willem," zegt hij nog. „Het was heus een ongelukje. Ik ga koffie zetten en je krijgt er een lekker stukje boterkoek bij." „Eet je boterkoek zelf maar op," roept Willem. „Geef zijn stuk dan maar aan mij!" hoort oom opeens. Het is Heintje. Maar och, nu spuit hij weer op hondje Flap!

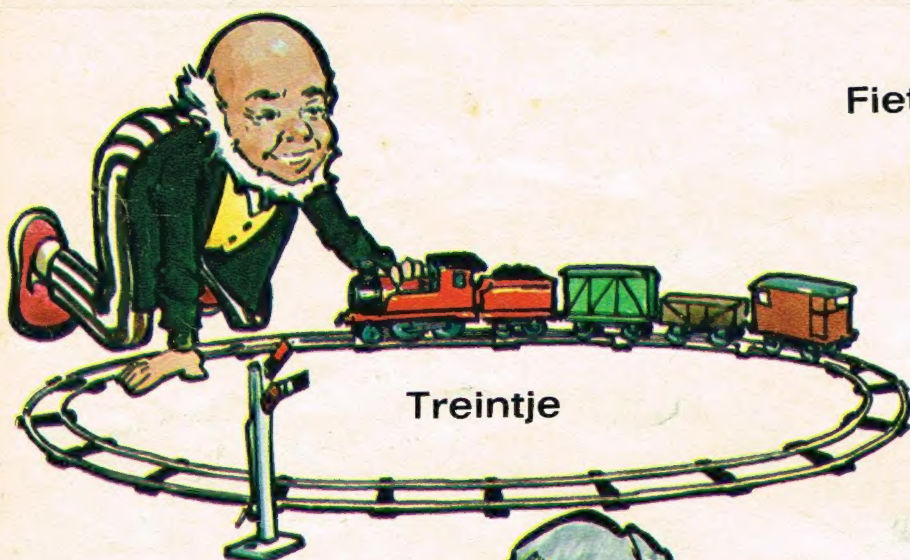


8. Oom bergt de tuinslang vlug op en geeft de bloemen met de gieter wat water. Met die slang heeft hij alleen maar ongelukken gehad. Als de gieter leeg is, gaat hij met Heintje koffie drinken en boterkoek eten. Flap krijgt ook een stuk. Jammer dat Kobus en Willem boos zijn. De koek is mmm... lekker!









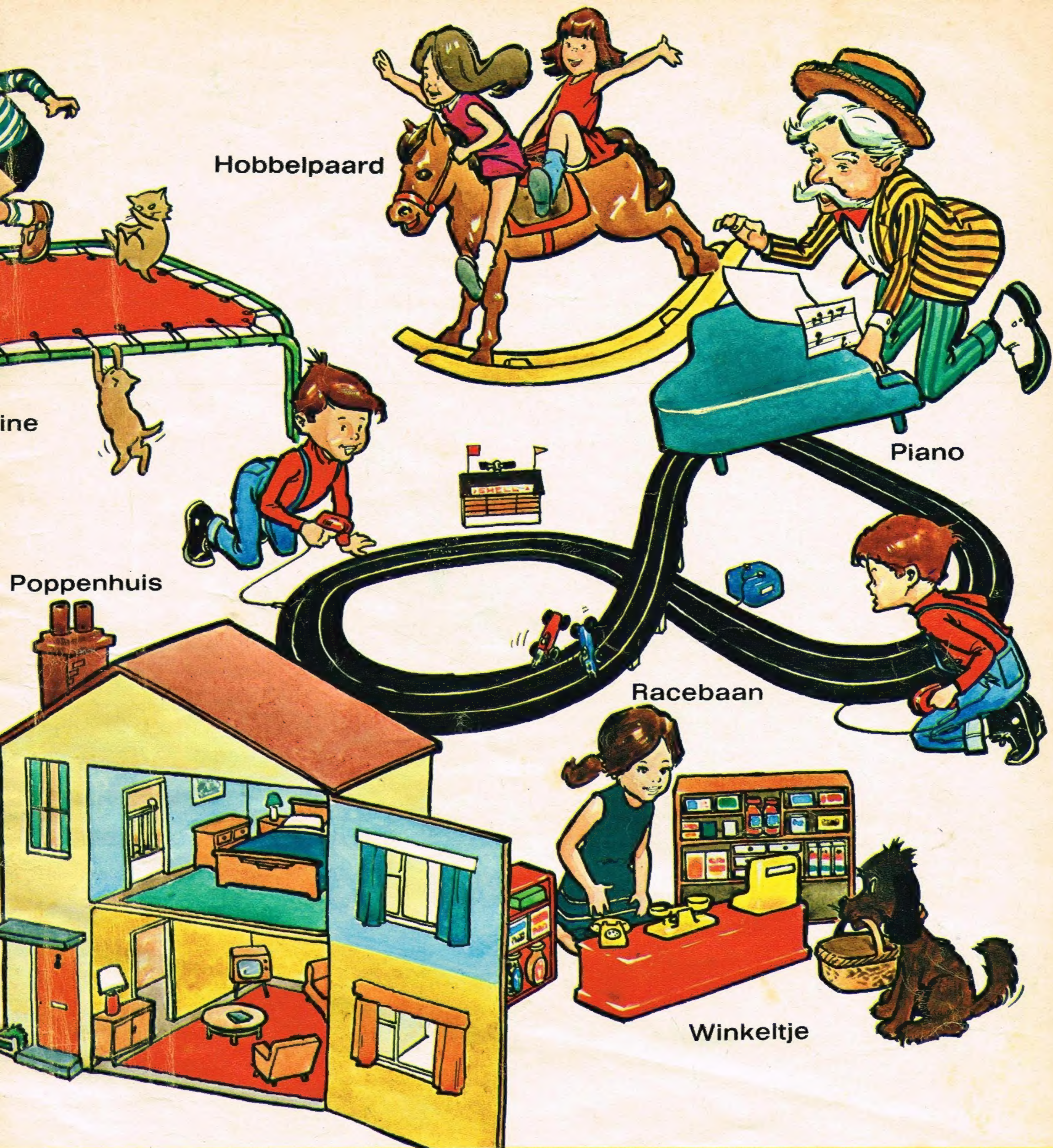




We wonen allemaal

1. De familie Zonnemans is met de gele caravan naar Speelgoedland gegaan. Daar is het fijn! Je mag er spelen met alles wat je maar leuk vindt. Wat kiest papa? Een auto met een kleine, gele caravan! Nét echt, maar dan in het klein.

2. Lucie en oma spelen met het theeserviesje. Baby krijgt ook wat. Pop krijgt niks. Puf-puf-puf... doet opa. Hij slaapt vandaag niet. Hij speelt met het treintje. Bas zit op zijn knieën te schilderen. Als die later geen schilder wordt...!



in een gele caravan

3. Ting, ting, opzij voor Wiesje op het fietsje! Hup, doet Basje op de trampoline. De drie poesjes springen ook al mee. Loekie en Anja zitten op een hobbelpaard. Pingeleping, doet de piano van oom Wim. Hij speelt de speelgoed-polka!

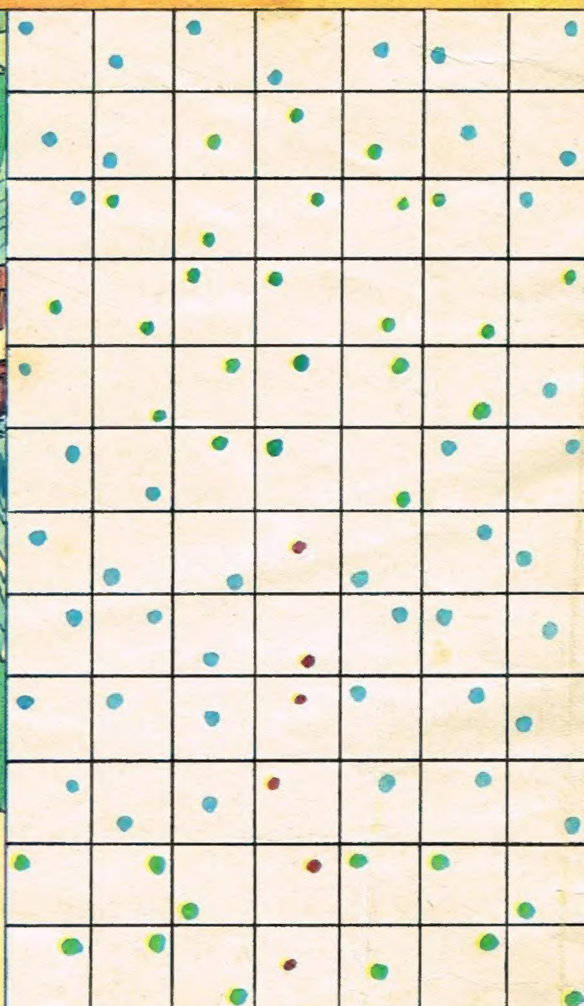
4. Mama zit bij een snoezig poppenhuis. Zou ze daar liever wonen dan in de gele caravan? Ik denk het niet. De tweeling laat de raceauto's over de baan roetsen. „Wat mag het zijn?" vraagt Marjo in haar winkeltje. „Waf," zegt Tippy, „hondebrood!"

ZOEK HET MAAR UIT!



Een van deze vier mannen is niet precies hetzelfde als de andere drie. Welke is het? Zoek het maar uit!





Een van de schaapjes is weggelopen. Hans de herdershond heeft het gevonden. Hoe moet het lopen om bij de herder te komen? Zoek het maar uit!

In elk vakje staat een puntje. Wat komt er te voorschijn als je alle vakjes kleurt in de kleur van het puntje? Zoek het maar uit!

DOE HET MAAR NETJES!





De onderste tijger wil nét zo'n mooi kleurtje als de bovenste. Dat mag jij doen, maar. . . netjes!



Wie kan de laars voor Loesje tekenen? Trek een lijn over de puntjes, maar. . . netjes!







Een paraplu is klaar. Jij mag de twee andere verder tekenen, maar. . . netjes!





Erik Apesnoet

Erik had een zusje dat ontzettend gauw bang was. Ze huilde om alles en om iedereen. Als een hondje tegen haar blafte, dacht ze dat het haar wilde bijten en als er een mug om haar oren vloog, schreeuwde ze: „Help, hij wil me steken." Geen wonder dat Erik zijn zusje weleens plaagde. Dan moest ze maar niet zo flauw zijn. Op een keer waren Erik en Erna, zo heette zijn zusje, in de dierentuin. Erna keek al weer angstig naar de dieren, die achter de tralies zaten. Maar om de apen moest ze toch wel lachen. Die deden zo gek en ze maakten zulke leuke kunsten. Erna durfde zelfs tot vlak bij de apenkooi te komen. Toen stak een grote aap zijn poot tussen de tralies door, pakte Erna's muts er klom ermee in de boom.

Erik begon te brullen van het lachen, maar Erna zette het op een huilen.

„Doe niet zo kinderachtig," zei Erik. „De dierenoppasser zal jouw muts heus wel teruggeven." En Erik had gelijk. Erna kreeg haar muts terug. Maar ze bleef bang voor apen. En ze durfde niet meer naar de kooi.

Niet lang daarna zag Erik in een feestwinkel een masker van een apesnoet. Hij ging vlug naar huis, haalde een paar kwartjes uit zijn spaarpot en ging terug om het masker te kopen. Thuis ging hij er dadelijk mee voor de spiegel staan. Sprekend een aap, dacht hij. Alleen moet ik nog een staart hebben.

Die was gauw genoeg gemaakt. Hij zocht een koord, rafelde dat aan de onderkant wat uit en maakte het met een veiligheidsspeld aan zijn broek vast.

Erna was voor de tuindeur met haar pop aan het spelen. Ze lette niet op haar broertje, dat op een holletje de tuin inging. Een goede poppemoeder let liever op haar kindertjes en zorgt ervoor dat ze warm aangekleed worden.

Erik klom in een boom en hoopte maar dat Erna gauw langs zou komen.

Misschien ging ze wel wat wandelen met de poppewagen.

Maar Erna kwam niet. Erik gluurde tussen de blaren door. Ze zat nog steeds met de pop in haar armen. Het begon hem geweldig te vervelen om stil op de tak te moeten zitten. Hij wilde iets doen waardoor Erna naar hem kijken zou. Roepen? Nee, Erik wist niet precies wat voor geluid apen maken. Fluiten? Och nee, apen fluiten niet. Wacht, in zijn broekzak zaten nog een paar steentjes. Erik begon de steentjes in de richting van zijn zusje te gooien.

„Wie gooit mij?" riep Erna dadelijk.

Ze keek om zich heen, maar zag niemand.

„Dat doe jij zeker, Erik!" schreeuwde Erna. „Waar zit je ergens?"

Eindelijk was het zover. Erna liep de tuin in.

Ze keek en ze keek... en plotseling zag ze de apesnoet, hoog in de boom.

„Bééé... bééé!" Verschrikt holde ze naar binnen. „Bééé, béé, mama, er zit een aap in de boom!"

Mama kwam vlug kijken. Ze had weleens een eekhoorn in de boom gezien. En ook weleens een poesje. Maar er was nog nooit een aap op bezoek geweest.

Mama zag natuurlijk dadelijk dat het geen echte aap was. Maar ze liet het niet merken. „We zullen de directeur van de dierentuin opbellen," zei ze. „Die aap is zeker weggelopen. Kom maar mee, Erna!"

Nu was het Erik die schrok. Bijna had hij geroepen: niet doen, mama! Maar dan was zijn spelletje afgelopen. En hij had twee kwartjes voor het apemasker betaald. Hij hoopte maar dat de directeur niet erg kwaad op hem zou worden, als hij voor niets geroepen werd.

Ondertussen had mama in Erna's oor het geheimpje verklapt. Eerst wilde Erna heel boos worden op haar broertje, maar mama zei: „Dat is dom. Je moet hem net zo hard plagen, als hij jou heeft gedaan. Doe maar net of je denkt dat hij een aap is."

Met een lief gezichtje liep Erna even later de tuin weer in. Ze droeg een zakje apenootjes. „Dag aap, de directeur komt zo meteen," zei ze tegen Erik. „Hij brengt een grote kooi mee en daar zet hij jou in om je terug te brengen naar de dierentuin. Je zult wel met de matteklopper krijgen, want het was erg stout van je om weg te lopen. Maar hier, neem een nootje."

Arme Erik had wel trek in een lekker nootje, maar met het masker kon hij niet eten.

„De politie komt ook mee om je te vangen," plaagde Erna verder. „En een meneer van de brandweer met een ladder. Och och, wat een drukte allemaal."

Toen kon Erik het niet meer uithouden.

Hij rukte het masker van zijn gezicht en riep: „Ik ben Erik, ik ben geen aap!"

Erna rolde haast om van het lachen.

„Erik Apesnoet, haha, we hebben je gefopt!" riep ze.

Erik keek lelijk op zijn neus. Hij ruilde diezelfde dag nog het masker met zijn vriendje voor een stuk touw en een dropveter.

En toch werd hij nog wekenlang Erik Apesnoet genoemd.

Ja, dat krijg je van zo'n apestreek!



GA JE MEE NAAR



1. „Ga je mee naar buiten, Pukkie, om daar onze broodjes op te eten?" vraagt Wanda de fee aan de kleine sprookjesjongen. „Als ik onderweg bellen mag blazen," zegt Pukkie. Hij blaast een hele tros bellen naar haar toe. „Mij best," lacht Wanda. „Ik vind zeepbellen leuke dingetjes. Kóm je dan?"



2. Wanda draagt het mandje met brood aan haar arm. „Wat heb je eróp gedaan?" wil Pukkie weten. „Hokus-hagelslag, pokus- pindakaas en kabouterjam." Pukkie knikt tevreden. Dat vindt hij allemaal lekker. Hij blaast zijn bellen in het rond. Er komt er een op de neus van het konijn terecht. Hatsjie, niest het.



3. Even later zitten ze samen aan de rand van het Sprookjesbos. De broodjes smaken heerlijk. Na elk hapje blaast Pukkie wat bellen. Wanda geeft de eekhoorn ook iets. In Sprookjesland lopen eekhoorns nooit hard weg. „O kijk, een regenwolk!" roept Wanda opeens. „Het gaat dadelijk vást regenen."



4. Ja, zelfs in Sprookjesland komt de regen de pret weleens bederven. „Die Westenwindvrouw ook!" moppert Wanda. „Die blaast de regenwolken altijd over de wereld." Dan bedenkt ze iets. Ze pakt haar toverstokje en zegt: „Pukkie, blaas eens een mooie zeepbel voor me." Dat doet de sprookjesjongen wel.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.



SPROOKJESLAND?







5. Vol verbazing kijkt Pukkie toe, hoe Wanda met haar stokje tegen de zeepbel tikt. Waarom doet ze dat? De zeepbel begint te groeien. „Waar heb je zo'n grote voor nodig?" wil Pukkie weten. „Ik tover een zeepbellehuis," fluistert Wanda. En ondertussen groeit de zeepbel steeds maar verder...

6. Nu is het zeepbellehuis klaar. Pukkie en Wanda kunnen daar binnen rustig hun broodjes opeten. De regen kan tikkelen, zo hard hij wil, zij blijven lekker droog. En het mooie is, dat ze zo maar door de muren van hun huis naar buiten kunnen kijken. Het lijkt wel of ze nu een glazen huisje hebben.



7. Eindelijk is het tijd om naar huis te gaan. Maar het regent nog altijd. Wanda en Pukkie hebben geen zin om nat te worden. Wanda geeft een tikje met haar toverstokje tegen de zeepbel. Daar gaan ze de lucht in. De zeepbel brengt ze droog en veilig thuis. In de wolken zien ze de Westenwindvrouw zitten.

8. „Hallo!" roept de Westenwindvrouw wuivend. „Zitten jullie daar niet te droog?" „Haha, u kunt ons tóch niet nat maken met uw regenbuien," roept Pukkie. Ik krijg ze nog weleens, denkt de Westenwindvrouw, die juist dol is op regen en nattigheid. Maar of het haar lukken zal? O nee, ik denk het niet.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en invulspel

Wat een leuk land is dit: de kangoeroes kunnen er boksen en de beertjes dansen er in de ronde kring. Er is nog veel meer te zien op de plaat. Kijk maar goed en vul dan in wat je weet.



1. Op de plaat staan . . . kangoeroes.



2. Er zijn . . . mannen met een hoed op.



3. Ik tel . . . honden.



4. Beren tellen kan ik ook. Het zijn er . . .



5. Ik zie . . . bokshandschoenen op de plaat.



6. Dit is een . . . .

Dit moest je schrijven: 1 - 4; 2 - 2; 3 - 2; 4 - 3; 5 - 4;
6 - boom.